

Visions

El compàs d'espera obert al nostre país a conseqüència dels fets d'ara fa una mesada, mentre es va a la sistematització de la vida política, ha donat ocasió a sentir parers i opinions de tota mena; començant pels que us vénen amb el «jo ja ho deia», fins als que creuen en fets adversos i en fatalismes.

Segurament és una porció més nombrosa els que militen en el segon grup: els pessimistes. Molts de nosaltres haurem sentit afirmacions d'aquestes: «la societat està donant el tomb; tots els esforços que hom faci per a evitar-ho seran absolutament inútils». I es basen en prediccions d'un cert visionari del qual se n'expliquen a l'alçada d'un campanar. I aquest bon senyor ha predit unes determinades actituds; és evident, doncs, que cal secundar-les. Aquest és el raonament que fan certes mentalitats. Aquest moment no és oportú per a dedicar-se a esbrinar la certesa i la veritat de les prediccions de tots els obscurantistes i nigromàntics, que mai no falten en les grans solemnitats de la vida. Però sempre que es presenta alguna víctima al·lucinada per teories de l'avenir hom se li acut: com és, doncs, que davant l'absoluta certesa de la mort, ningú abans d'hora es pren el luxe de suplir els serveis de l'enterramorts? I no obstant, un secret instint, ens aconsella de no obsessionar-nos massa per aquella veritat i deixem fer a la vida tranquil·lament el seu camí.

Ens trobem, doncs, en presència de dos oposats sistemes, oposats en aparença solament, perquè en el fons no són sinó dues variades manifestacions d'un sol estat d'ànim que comparteixen els que no viuen o no saben viure l'estat present.

Ens manca en la pràctica de la vida civil i política, l'aprenentatge que demostrarem en la nostra vida física, humana. Recoilim del passat les experiències que poden ordenar-nos la nostra manera d'ésser: pensem en el futur no com una fatal decadència, sinó com una situació reposada en què assaborirem tot el fruit de la joventut primera. Pretendre viure en una perpètua infantesa o adormir-se en el pensament d'una senectud prematura, són indicis de franca anormalitat.

DIVULGACIONS CURIOSSES

Història del clavell

El clavell ha estat sempre la flor predilecta, tant dels poderosos com dels humils. L'original clavell salvatge encara el podem veure per França, algunes vegades per Anglaterra i moltes en les nostres costes a la vora del mar o per les muntanyes. Ara ningú no cultiva el clavell salvatge, car els seus descendents són molt variats i bonics; de totes maneres, són molt bells i valen la pena d'esmerçar-li algun temps per a plantar-los en un jardí rocós; això si es poden obtenir algunes llavors.

El clavell fou segurament la primera de les que se'n podria dir flors de florista.

De totes maneres, fou la primera flor a la qual es dedicà un llibre complet a la

seva cultura. Aquest fou «La jardinage des Oeillets» publicat a París en 1647. Turner, l'antic jardiner, en referir-se als clavells, diu: «Una flor feta més bonica i dolça per treball de l'home». Parkison, en el seu «Jardí parlat», «Paridisi in Sole» (1629), dedica moltes pàgines als clavells, il·lustrades amb exemplars gairebé tan rics de pètals com els que admirem actualment. Thomas Lausan és un jardiner del segle XVII que escriví de les seves flors amb un caire tan humà i comprensiu, que el seu llibre «El jardí de la dona en el camp» és encara agradable avui en dia de llegir i deia que el clavell era el rei de les flors (fent excepció de la rosa), per la seva bellesa i el seu perfum.

Aparentment, la popularitat dels clavells com a flor de florista no ha suportat cap eclipsi des dels temps més llunyans fins als nostres. Un sens nombre de tractats sobre la cultura han estat escrits.

LES LLETRES

Els primers freds

Els primers freds han lliscat per la vinya i el pàmpol verd s'ha tornat color d'or. Riu dalt dels pins, ben oberta, la pinya que encara penja del tronc, com un cor.

D'ací i d'ellà voleiant va la fulla recargolant-se a l'empenta del vent. La boira, baixa, es mastega i remulla. L'aire que fibla té un so de lament.

Ara els camps gerds han donat la collita i extenuats d'un tan llarg fecundà, clouen l'entranya, assolida la fita d'emplenà el món de viandes i pa.

Ara les serres es tornen daurades i l'olivera ha perdut tot l'argent, i bosc endins, ja no hi canten les fades, ni la campana repica, plaent.

Ara la mar ja no llepa la platja amb unció d'aquell temps de l'estiu, ni de la vela reflexa la imatge, ni la blavor de l'onada és tan viu

Ara les urbs s'han tornat fredoliques i les finestres s'han clos, com un ull, i a corgelar-se comença, en les piques, l'aigua que queia del bec, com un rull.

Ara la pluja, tupida cortina, baixa del cel amb un ritme insistent, i es torna roja la galta més fina i esdevé freda la pell més ardent.

Ara només s'ou el vent que remuga, i algun ocell que brunzeix, bo i fugint... Ara és el temps que en la faç neix l'arruga, i hom voldria tornar a ésser nin.

JAUME ROSQUELLAS

Actualment, existeixen societats en tots els llocs on es dediquen al cultiu de flors. Antigament el clavell era considerat no menys bonic que la rosa, no menys brillant que la tulipa i sense cap classe de dubte encara conserva el seu lloc enfront d'aquests forts rivals.

El plantar les llavors requereix una gran ventilació i no han d'ésser somesos a una temperatura massa alta; quan siguin suficientment grossos, es cullen i transplanten en testos petits; i quan les tiges comencin a créixer, serà necessari posar un pal o bastonet que els aguantin. No

(Acaba la pàgina 3)

TRIBUNA LLIURE

L'Escola Laica

Fou arran de la discussió a les Corts Constituents, de la llei que havia de regular la vida ciutadana a les Ordres i Congregacions religioses, que va desvetllar i enfrontar un sens fi de raons i passions oposades, remouent àdhuc el sediment de la rancúnia i del despit entre diversos sectors del país, la possibilitat de que fos substituïda íntegrament l'ensenyança religiosa a les escoles. La Constitució de la República Espanyola disposa que l'Escola nacional, l'Escola pública sigui laica. L'article 12 de l'Estatut orgànic de Catalunya, diu: «L'ensenyament primari serà obligatori, gratuït i català per la llengua i per l'esperit. S'inspirarà entre els ideals de treball, llibertat, justícia social i solidaritat humana i es desenvoluparà mitjançant institucions educatives relacionades entre elles pel sistema de l'escola unificada. En tots els seus graus serà laica».

Avui, doncs, malgrat es tinguin motius per dubtar del laïcisme de l'Estat, —hi ha els setze milions de la clerecia—i encara que la magnitud dels últims esdeveniments ocorreguts posin en greu perill la integritat del nostre Estatut; pel que fa referència a l'ensenyament queda en peu —si es vol d'una manera molt minsa, —l'estatuït en la Constitució de la República i l'Estatut de Catalunya. És per això que al recollir les consideracions, suggerències i atacs que es prodigaren aleshores contra l'Escola laica; atacs que es reproduïen amb més cruesa —sigui per ignorància sigui per conveniències,— quan un poble com el nostre tracta de normalitzar la vida escolar, tot proveïnt-se d'edificis i material suficient per establir decorosament unes escoles públiques nacionals, és per ço que trobant-se les mateixes a punt d'empendre les seves tasques, crec oportú parlar d'una manera desapassionada de laïcisme i de la classe d'ensenyament que s'hi donarà baix totes les aparences.

Segons descriuen les Enciclopèdies i Dicionaris el laïcisme ve de laic; laic vol dir llec; llec és la persona que no és eclesiàstica; que no és clergue; clergue és tota persona destinada al servei del Culte Diví en virtut d'haver rebut ordres sagrades. És més, en termes jurídics, s'anomenen bens laicals els que no pertanyen a l'Església Catòlica. I així mateix el poder eclesiàstic significa cosa oposada a l'autoritat civil o poder laical. Recordem els tres braços que per tant de temps regularen la vida social; militar, civil i eclesiàstic i tindrem explicat el perquè de la influència d'uns i altres a les escoles públiques i particulars.

Ara bé, deixant apart el precedent descrit, introduïm el laïcisme per dintre les escoles i segurament que la seva obra benefactora serà lloada sens tardar molt, per la immensa majoria de ciutadans d'esperit liberal i recta consciència i sols serà combatut pels homes d'esperit sectari intransigent i negatiu del dret que tot ciutadà té a professar les creences que més estimi; i és precisament per ço que l'ensenyança laica no admet sectarismes de cap mena, basant-se solament amb una educació sòlida, harmònica i integral que fa que els infants puguin formar la seva pròpia consciència lliure de tot prejudici; corregint però, els defectes i vicis innats per la seva tendresa, a fi de que siguin els futurs ciutadans homes de profit dintre la col·lectivitat.

L'educació integral, avui preconitzada per la Pedagogia moderna, tendeix a desvetllar d'una manera total i raonada els sentiments més cars del nen, recollint les seves aspiracions perquè en forma metòdica siguin aprofitades pel seu desenvolupament en l'ordre físic, intel·lectual i moral. Per al desenvolupament físic es tindrà en compte la sèrie de factors que determinen les condicions anatòmiques, orgàniques, fisiològiques, econòmiques i socials. El desenvolupament intel·lectual que requereix un tracte exquisit, procurarà l'acció i aplicació de les facultats i funcions de la intel·ligència. I en quan el desenvolupament moral comporta, prin-

cipalment, el concepte de llibertat. Llibertat en el sentir, en el pensar i en l'obrar. Com més lliberrimament pensi, senti i obri; com més lliure tingui la intel·ligència, més apte i més perfecte tindrà la seva consciència.

Per tant, aquesta és l'ensenyança i educació que es donarà a les escoles nacionals momentàniament. Que no temin doncs pels seus fills les famílies que tinguin arrelades conviccions religioses; que no temin tampoc els qui equivocadament creuen que en les mateixes es fonamentarà la irrespectuositat envers els seus propis; no, que no temin; veritat que no s'ensenyarà la doctrina ni la història sagrada, però tampoc s'inclinarà perquè sentin aversió envers elles. Si l'educació o l'esperit confessional es considera sectari la seva infiltració en l'escola nacional i pública; sectari seria també que amparant-se amb el laïcisme es fes des de la mateixa una campanya anti-clerical. És bon aval de que la llibertat de pensament i les creences seran respectades, el fet de que els mestres—pensin com vulguin—hauran de subjectar-se a les normes que assenyala la Constitució de la República i l'Estatut de Catalunya.

VALENTI BUXADÉ

Notes de la Redacció:

- 1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.
- 2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

COL·LABORACIÓ INFANTIL

Blancaflor

(CONTE)

Era una tarda de Primavera, les orenetes amb el seu xisclar alegre volaven per l'espai. En un poblet de la costa Llevantina i prop d'un barri voltat de clavells florits, hi havia la formosa Blancaflor, que assentada en un pedris, anava brodant: I què brodava, preguntàreu?... Doncs una camisa que havia d'ésser per la filla de la reina, era teixida amb or i Blancaflor la brodava amb seda. Les seves mans feineres, agafaven el fil amb el qual, enllestia la formosa tasca. Però tant i tant enfilà l'agulla, que el cabdell se li acabà, però per això, Blancaflor no s'espantà pas. Els seus llargs cabells eren molt més formosos encara que la seda que la reina li havia donat. Així doncs, es posà altra volta a brodar amb son cabell i mentre ho feia, pensava: Pensava, en altres terres, d'enllà el Pirinen, amb son

marit, que ella ja feia set anys, que amb ànsia l'esperava: Ell, havia marxat a lluitar contra l'enemic que l'amenaçava, i des d'aquell jorn de comiat, que la formosa Blancaflor no n'havia sabut res més: I si ja fos mort, es deia?... Qui sap, potser encara és viu. Però si ho fos, em sembla que ja hauria tornat un dia o altre? Afegida per aquests tristos pensaments, la Blancaflor, anava brodant, brodant. Però de cop i volta esguarda la mar, que s'havia emportat el seu estimat espòs a terres llunyanes i veié un estol de formoses barques que s'atancaven lentament a la platja. Ella, s'entretingué a comptar-les; n'hi havien més de trenta: Què vindran a fer, es digué. Potser ja ha finit la guerra i retornen els soldats?... Potser en vénen a buscar més?... Qui sap perquè vénen, però si vénen de França, alguna cosa sabran del que allí s'esdevé? Calla, allí ve un mariner, ja li faré alguna pregunta? Per cert, en direcció a la casa de Blancaflor, es dirigia un mariner alt i robust tan sols de mirar-li la seva cara es com-

prenia ben bé que havia sofert molt durant la guerra, caminava molt de pressa i quan fou davant de Blancaflor féu com si es volgués aturar. Ella, li digué: Mariner, bon mariner, si veniu de França, no en sabreu pas res del meu marit?... Fa set anys que amb angúnia l'espero? Del seu espòs o senyora, en sé moltes coses, també d'ell, en porto una comanda. Deu ésser per la seva esposa, diguen, diguen, bon mariner, que us escolto amb molt de lit: No us alegrarà pas gens senyora i perdoneu-me si us la dic: El seu marit, allà a França aquesta comanda m'ha fet: Que us busquéssiu un altre amador, car ell ja s'ha tornat a casar amb una altra muller. Amb qui s'ha casat, diguen-m'ho, diguen-m'ho, bon mariner?... Amb la filla del rei de França que li han donada per muller?... Amb la filla del rei de França?, i què diu bon mariner!, amb tot i això, ja ho crec ja, però ha fet mal fet, el que li ha donada perquè havia de pensar que una altra muller hi tenia dret i l'esperava?... Però ara, encara, que el meu marit això hagi fet, jo l'estimo igualment com abans i set anys més l'esperaré i si l'cap dels quals no torna, em faré monja d'un convent per viure retirada del món?... No us fessiu pas monja, senyora perquè fóreu malaguanyada: És que potser no em coneixeu encara!... Mireu l'anell que em veu donar quan en casarem?... Us enrecordeu, senyora?...

La formosa Blancaflor, reconeixen que aquell mariner que li parlava, era el seu marit, deixà anar per terra el seu formós brodat i ambdós, s'abraçaren fortament. Després, quan obriren novament els ulls, els hi semblà que tot ho veien diferent: Veïeren, els rosers, que ja treien formoses ponceles, la mar era més blava que mai, el sol ja se n'anava a la posta, els ocells cantaven alegrement a la prada.

PERE MARRA
(14 anys)

Història del clavell (Ve de la pàgina 1)
s'han de regar massa, sinó de tant en tant ruixar una mica les fulles a fi que es conservin fresques.

Quan el temps comença a ésser segur, aleshores es poden transplantar en una classe de terra igual a la terra en què hagin crescut, potser una mica més rica. La seva posició ha d'ésser oberta al sol, resguardada, si és possible, dels vents forts però no mai rodejats o la vora d'arbres grossos i gastadors de la terra. Llum, aire, tranquil·litat drenatge en una terra rica, són les principals necessitats dels clavells.

Una gran quantitat de noms nous han aparegut darrerament, amb una infinitat de varietats noves a qual més original i bonica.

D. S.

ORTOPÈDIA TEIXIDÓ

Braguers

Faixes

i mitges de goma
etc., ec.

Aribau, 5
Telèfon 33882
Brcelona

NOTICIARI

D'INTERES PELS AGRICULTORS

En el tauler d'edictes de l'Ajuntament, el passat dissabte, hi quedà fixat el següent:

BAN.—Antoni Tort Rocavert, alcalde-gestor de Castellar del Vallès, faig saber que en aquesta Alcaldia s'ha rebut de l'ltre. Sr. Capità Delegat de l'E. S. General de la 4.ª Divisió, el comunicat que copiat literalment diu així:

«El Excmo. Señor General Jefe de la Zona, en escrito de 25 del actual, dice al Señor Coronel del Tercio lo siguiente:

«El Excmo. Señor General de la 4.ª División en escrito núm. 156 fecha 23 del actual, me dice lo que sigue:—Con esta fecha digo al Excmo. Señor Presidente Accidental de la Generalidad lo que sigue:—Excmo. Sr. Para que sea tenido en cuenta por los Agentes de la autoridad dependientes de la Generalidad y como norma a seguir en las cuestiones del campo que se susciten entre los propietarios y aparceros y rabassaires; habida cuenta de que en tanto se determine de manera concreta la legislación a que han de someterse estas cuestiones, ha de imperar en ellas la buena fe entre los litigantes y el respeto a las prácticas que la costumbre tradicional tenía establecidas sobre esta mate-

ria he resuelto con carácter provisional y en tanto por la superioridad se resuelva sobre el caso, se respeten en absoluto los contratos establecidos o que puedan establecerse, bien entendido que si existe desacuerdo entre las partes, los representantes de su autoridad procuraran lograr la avenencia de las mismas, denunciando para su sanción a los que sistemáticamente se opongan al espíritu de esta orden que se inspira tan solo en el deseo de llevar al ánimo de los agricultores en general, la conveniencia de resolver este problema con serenidad y buena voluntad por parte de todos:—Lo que traslado a V. E. para su conocimiento y aplicación en lo que se refiere a su autoridad:» Y yo lo hago a V. S. por lo que respecta a ese Tercio.

Lo que traslado a V. para su conocimiento y a fin de que se digne hacer llegar a conocimiento de todos los vecinos de esa localidad por medio de pregón y fijará en sitios de costumbre el correspondiente Bando.

Viva V. muchos años.
Sabadell, 30 de Octubre de 1934.
El Capitán Delegado de S. E.
Lino Alonso Murga».

Ço que faig públic per a coneixement dels interessats, exacte compliment i als efectes conseqüents.—L'Alcalde-gestor, Antoni Tort.

CREACIÓ DEFINITIVA DE L'ESCOLA DE PARVULS

La «Gaceta de Madrid» corresponent al dia 4 del mes que som, publica una Ordre de l'Excm. Sr. Ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts, per mitjà de la qual es considera creada amb caràcter definitiu l'Escola Nacional de Parvuls de la nostra població, i que per qui correspongui i dintre del termini reglamentari es procedeixi al nomenament de llur Mestressa.

COMENÇAMENT DEL CURS A LES NOVES ESCOLES

Segons antecedents hi ha la creença de que pel proper dia 15 del mes que som, seran començades les classes als nous Grups Escolars de la nostra població, els Mestres i Mestresses de les quals seran nomenats en propietat i no interins com de moment es creia.

Celebraríem la confirmació d'aquesta data.

DEFUNCIÓ

Dia 3.—A l'Agregat Sant Feliu del Recó, morí la veïna Soletat Puig Valls, soltera, de 82 anys.

Traslladem a la seva desconhortada família el nostre més expressiu condol.

CINE SONOR ATENEU

Interessant programa pel dia 11 de novembre 1934,
a base de la formidable producció «UFILMS»

De complement i a petició, represa de l'interessant drama de la casa
«UFA»

TUMULTOS

Creació de Florelle i Jean Bayer :: Producció Erich Pommer.

A més una interessant CULTURAL i Paramount Gràfic

S'acosta l'hivern

i com a cosa pròpia sol fer molt fred, poso a la venda del públic un gran estoc de torrats i carbonet a un preu vertaderament econòmic.

Els sacs que l'any passat valien 4 pessetes, aquest any valen:

1 sac 3'50 pessetes; 2 sacs 6'50; 5 sacs 15 hi han torrats d'alzina, pi, plàtan i acàcia

Torrats d'alzina, 1 quintà, 3'— ptes.

« « 5 « 13'75 »

« de pi, 1 « 2'50 «

« « 5 « 11'25 «

Plàtan i acàcia, 1 « 2'25 «

« « 5 « 10'— «

També hi trobareu llenya verda de 1'50 a 2'25 ptes. el quintà. I a més hi ha sacs de entalles, a 4 ptes. el quintà.

Tots aquests preus, són portat a domicili.

Florenci Serrà

Puig de la Creu, 12 (Casa Guitó)

ALLIBERAMENTS

Per haver-se trobat els noms dels senyors Domènec Sallent i Vicenç Comas en el fitxer del sometent creat per En Dencàs com caporal i sots caporal del mateix en aquest poble i de quin nomenament ells no en sabien paraula, dissabte passat, al migdia, varen ésser detinguts i ficats a la presó de Sabadell els esmentats senyors, a on hi passaren fins dilluns vespre, que se'ls alliberà provada la innocència del fet de que se'ls acusava.

Ens adherim cordialment a les nombroses manifestacions de simpatia que per aquest motiu han rebut durant aquests dies dits senyors i els seus familiars.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre els veïns Sebastià Paz Valero amb Josepa Daví Serra

NAIXEMENTS

Dia 2. — Antoni Pujol Garriga, fill de Joan i de Maria i Josepa Gómez Larrosa, filla de Josep i d'Antònia.

La nostra més cordial enhorabona als pares i l'urs famílies.

CASAMENT

El passat dissabte dia 3 del mes que som, contraguieren matrimonial enllaç el veí Pere Serrà Treserras amb la senyoreta Consol Mulà Pineda, veïna de Parets.

Desitgem als novells esposos una inacabable lluna de mel.

EL TEMPS

Durant aquesta setmana hem observat un gran descens en la temperatura i quasi ens atrevim a dir que actualment sembla que ens trobem en ple hivern, sobre tot als matins i vespres.

ESTANC de torn per a diumenge,

Plaça Mestre Gelonch, 10

FARMACIA de torn per a diumenge,

Major, 16

Castellarencs: Anuncieu a LA FARGA

Desitja una ploma estilogràfica perfecta i elegant?

demani una

Conway Stewart

és la que dona una completa garantia

Models especials per a senyoreta

RIBERA, impressor - Puig de la Creu, 3

SI VOLEU UN BON CALÇAT RECORDEU A CAL ROVIRA - Carrer Caldes, 6
Compreu el Calçat de Crep i de Pell de Ferro, que té les màximes garanties sobre els demés calçats.

A tot comprador d'aquest calçat li serà entregat un Val per valor d'una pesseta, que podrà fer efectiu en la reparació de les mateixes.

Nota de preus de les Sabates de Crep:

NUMERACIO	P E S S E T E S			
	Mercedes	Angleles	Amb cama	Empelfades de llana
15 al 19	4'—			
20 « 23	5'50	6'50	7'50	8'50
24 « 27	6'50	7'50	8'50	9'75
28 « 30	7'50	8'50	9'50	11'50
31 « 33	8'50	9'50	10'50	12'75
34 « 37	10'—	11'—	12'—	14'—
38 « 45		13'—	16'—	22'—

Gran assortit de Sabates Escarpí, totes fetes a mà, procedents de Alaró (Mallorca)
Preus econòmics amb un 40 per cent de rebaix sobre els marcats per cases de la capital.